

kaffedrikning, får lov at blive stående uimodsagt. Jeg forstod også på hr. Jens Heimburger, at måske 90 pct., måske 95 pct. – vi ved det jo ikke – har fantastisk travlt, og det er dér, den tunge opgave ligger, også fordi tyngden i ældreplejen i de her år jo bliver voldsomt stor, fordi vi har så få plejehjemspladser. Til gengæld er dem, vi så visiterer til plejehjem, mennesker med et meget stort behov. Så vi er helt enige.

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen): Foranlediget af den sidste runde her føler jeg egentlig trang til endnu en gang at prøve på at beskrive, hvordan jeg oplever processen. Må jeg først kvittere for de venlige ord, som hr. Villy Søvndal kom med. Jeg synes, det er lidt vigtigt, at regeringen har sat en proces i gang, som vi egentlig er dybt optagede af.

Startskuddet var for os det holdbare samfund, det, man kunne kalde idéfasen, og det, vi er i gang med i øjeblikket, er dialog- og diskussionsfasen – og jeg vil gerne hilse og sige, at der faktisk foregår en levende debat ude i samfundet i øjeblikket – og derefter kommer der en konklusionsfase, og efter konklusionsfasen kommer der en udførelsesfase.

Vi er langt fremme i folketingsåret nu, og jeg tror, alle er klar over, ligesom jeg oplever det, at hvis vi skal gøre det her korrekt – hvis vi skal tage de mange mennesker, som deltager i denne diskussion, alvorligt – skal vi give os tid. Ikke til denne debat ender, for det gør den forhåbentlig ikke foreløbig, men vi må lade os inspirere af den, og så kommer der forskellige faser, hvor vi kan nå frem til både konklusioner og udførelse. Der er først de kommende forhandlinger mellem regeringen og kommunerne, derefter skal der lægges et lovprogram frem for Folketinget, og så kommer finansloven, som også hr. Villy Søvndal var inde på.

Det, jeg gerne vil signalere her, er, at regeringen har sat ældreområdet til debat, og det har vi gjort, fordi vi tager det alvorligt. Men der er også sat et bredere område til debat, og det vil vi også gerne tage alvorligt. Så derfor vil jeg sige det på denne måde: En kombination af beslutningsforslaget her og af dem, vi behandlede for efterhånden et par uger siden, betragter jeg som noget, der kan give inspiration i forbindelse med det, som optager så mange i øjeblikket, og så skal vi på et eller andet tidspunkt i fællesskab her i Folketinget ind i konklusionsfasen.

Jeg synes også, man skal respektere den diskussionsfase, der er i øjeblikket, og jeg synes

rent faktisk, at både når vi taler om tilsyn, og når vi taler om den øgede demokratisering, bevæger debatten sig i øjeblikket på et sådant plan, at hvis vi allerede her i dag skulle konkludere, ville Folketinget springe over det mere folkelige engagement, som jeg ser i øjeblikket. Regeringen er faktisk optaget af køreplanen, men også af, at der bliver konkluderet på et tidspunkt.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 119:

Forslag til folketingsbeslutning om forebyggelse af og hjælp til løsning af gældsproblemer.

Af Villy Søvndal (SF) m.fl.
(Fremsat 15/3 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Baggrunden for forslaget er et ønske om at hjælpe personer, der har eller er på vej ud i gældsproblemer, som de ikke magter at løse.

For mig er udgangspunktet, at ligesom den enkelte har frihed til at disponere, har den enkelte også ansvar for sine egne dispositioner i pengespørgsmål, så man som udgangspunkt ikke bruger flere penge, end man har. Frihed og ansvar må nødvendigvis følges ad. Men når det er sagt, er der selvfølgelig også grund til at erkende, at samfundet har et vist ansvar over for folk, der har et uheldigt adfærdsmønster, når det gælder penge – også fordi der kan være tale